

ЦІ ВЫГАДНА ЗБІРАЦЬ МАЛАКО?

У Лёзенскім раёне першымі ў краіне прадпрымальнікі пачалі збіраць у насельніцтва малака. І сёння гэтым займаюцца выключна яны

Самы вопытны **зборшчык Аляксандр Ніканаў**, дарэчы, дэпутат сельскага Савета. З ім аўтар гэтых радкоў прайшоў амаль што цэлы дзень. І на свае воці ўпэўніўся, што збіраць малака — не такая ўжо лёгкая справа, як можа падацца. Праблем хапае. Напрыклад, з тым жа транспартам для збору малака. Восі і ў той дзень, калі я прыхаў рыхтаваць матэрыял, Аляксандр Філіпавіч ламаў галаву ў пошуках машыны — замест той, што паламалася. Давялося «распрацоўваць» новы часовы маршрут для канкурэнта, каб той пакаўшо што збіраў «яго» малака. І гэтак далей...

Прадпрымальнікі задаволены

Папрасіў Аляксандра Філіпавіча знаёміць мяне з тымі, хто здае яму малака. Пенсіянер з вёскі Чарнурач **Аляксандр Сяргеевіч Мужалёў** — добры гаспадар. Нягледзячы на тое, што выйшаў на пенсію па інваліднасці, трымае тры каровы, каня, свінак. Да выхату на пенсію працаваў начальнікам свінагдоўчага комплексу. Ганарыцца тым, што і яго бацькі, і дзед з бабуляй трымалі каровы. — Цяпер тры каровы ў мяне. А раней дзве было, — расказвае Аляксандр Сяргеевіч. — Пра нашу гаспадарку «Адамнікі» магу адно скажаць: дапамогай ад яе мала. А мы ж у калгасе працавалі... А вось у суседня гаспадарцы усё наадварот: дапамагалі і араць, і каціць, і сена прывезці, бульбу арацаваць. Добра, конь у мяне свой, кармы прывою. Касіць наймаем прыватніка. Каняка, вядома, вярочае. За літр малака плаціць каля 2200 рублёў (а дакладней, 2198. — А.П.) плюс даплата — 85 рублёў. Калі б расійскія закупшчыкі да нас у вёску прызджалі, аддаў бы ім. Там раззі ў два даражы...
Аляксандр Сяргеевіч пачаў разам з прадпрымальнікам уготавляць падліваць, калкі б заплацілі яму за літр малака расіяне. Атрымалася ў эквіваленте на беларускія грошы прыкладна 4 тысячы рублёў. Азначыў як станочы факт павелічэнне так званай базавай тлуасці малака ад каровы насельніцтва — цяпер гэта 3,6 працэнта. Адаведна плаціць больш грошай за тую ж тлуасць малака.

Суседка пенсіянера **Толька Івануна Загурская** таксама «малочніца»: у яе дзве каровы. — Я трыці год на пенсію. Працавала галоўным заатэхнікам у буйным калгасе імя Леніна, потым інжынерам па аховы працы. Цяпер — качагар у дзіцячым садку. Крыўдна, што родная гаспадарка не дапамагае нам, «малочнікам». Старшыня кажэ, майлуў, не да вас, — расказвае яна. — Тэхніку наймаю, разлічваюся.
З кіраўніком прыватнага ўнітарнага прадпрыемства па аказанні паслуг «Ніканаў» Аляксандрам Ніканавым гутарылі, як той кажае, урыўкамі.
У гэтай размове ўсё ж прагучала праблема, як аказалася, усюга раёна: на чыгуначным пераездзе грузавыя саставы стаяць доўга. У выніку Лёзна падзелена на гэты час на дзве часткі. Добра, што некалькі гадоў таму для пешаходаў пабудавалі пераходны мост. А што машынам рабцоў? Той жа, напрыклад, «хуткай» трэба траціць час і паліва на аб'езд.

Нялёгія грошы
З кіраўніком прыватнага ўнітарнага прадпрыемства па аказанні паслуг «Ніканаў» Аляксандрам Ніканавым гутарылі, як той кажае, урыўкамі.
У гэтай размове ўсё ж прагучала праблема, як аказалася, усюга раёна: на чыгуначным пераездзе грузавыя саставы стаяць доўга. У выніку Лёзна падзелена на гэты час на дзве часткі. Добра, што некалькі гадоў таму для пешаходаў пабудавалі пераходны мост. А што машынам рабцоў? Той жа, напрыклад, «хуткай» трэба траціць час і паліва на аб'езд.

СВАЯ ХАРЧОВАЯ БЯСПЕКА

Жывучы ў такіх умовах, як Мікалай Мікіцок на хутары Мельнік, паміж Старым Сялом і Азятамі, здаецца, грэх было б не займацца ўласнай гаспадаркай. Сідэба Мікіцкоў вялікая, і ў ёй поўна ўсялякай жывёльнасці. Па двары паважна хадзяць гусі, адкармленыя працавітай гаспадыняй, з імі мірна ўжываюцца індцы, крыху збоку ад суседзя трымаецца певень са сваёй чародкай. Тут жа круціцца тры сабакі, але ніхто іх не баіцца. Аказваецца, яны — першыя абаронцы свайкой птушкі ад драпежніка, якія даўно і трывалі аблюбавалі хутар. На пытанне, колькі курат, гусянят выцігнулі прагнаны харшуні, Алена Пятроўна толькі з жалем рукой махнула. А вось гаспадар не без гонару за чатырохногіх ублюдкаў расказвае, што варта каршуну спусціцца на двор, сабакі куляй кідаюцца на злодзея, не адну вахтужу абароні такім чынам. Ну а ў якасці «ганарару» яны дазваляюць сабе часам выпіць свежае лямца, і тады іх ніхто не карае.
— Прыездзе сядзі ў май, — гаворыць Мікалай Якаўлевіч, — калі бзі цвіце, травы буюць, птушкі заліваюцца, у нас такая прыгажосць! Цяпер нават снегам зямлю кі след не прысыпала, таму не вельмі прывабы пейзаж.
На мой погляд, пейзаж як пейзаж. Але з гэтай зямлі ў сямі Мікіцкоў асабілае гісторыя. Дзед Мікалая ўсё жыццё марыў аб сваёй зямлі, працаваў, збіраў грошы, і нарадзіце набыў у 1936 годзе 37 гектараў. У сямі дзеда было 11 дзяцей. Бацька колькі разоў успамінаў тым часам, расказваў, якім гаспадарлівым чалавекам быў галава вялікай сямі, якія планы будаваў. Але баць-

— Сёння на прадпрыемстве «Ніканаў» працуюць шафёр, лабарант, бухгалтар і я — дырэктар, — расказвае прадпрымальнік. — Збор малака ажыццяўляем на тэрыторыі чатырох сельсаветаў, і больш чым у дваціці вёсках. Здачыка каля 180, у іх 250 каровы. Штодня адна машына праезджа на 170 кіламетраў, а другая — 70. Маленькая зона — «нармальна», выгадная. Цяпер працуе толькі адзін вадзіль, бо малака мала. Малакавозы «ТА3-53» купляў за свае грошы. Адзін — у арганізацыі, другі — у шведскай ўладальніка. Наймаў людзей, каб завярлі бочкі і замацавалі на платформах аўто. Распаікалі збор, калі кіраўнікі мясцовай улады прапанавалі пасрабаваць. А на адукцыі я настаўнік фізкультуры. Увогуле, першым у краіне пачаў займацца «малочным» бізнэсам.
— Паўна, фермерскую гаспадарку маеце? — цікаўлюся.
— Ды не, калгасніца я, — адказвае Галіна Мікалаеўна.
Аказваецца, калгаснік тут, на рынку, называць тых, хто гандлюе прадукцыяй з уласных падсобных гаспадарак. І непрыемнага адцення, нейкай знявагі ў гэтым няма. Адсутнічае і праблема з месцамі для тых, хто гандлюе прадукцыяй з уласных сотак.
— Яшчэ ніхто не скардзіўся, што прыхаў да нас і не было магчымасці гандляваць, стараемся задаволіць усіх ахвотных, — кажа дырэктар Цэнтральнага рынку **Сяргей Дамбіцкі**.
Для людзей, якія гандлююць сваёй агароднінай і садавінай (пры наяўнасці адпаведнай даведкі з сельсаветаў), арамула, пасяра санітарнага кантролю), на рынку забранавана 120 стацыянарных прылаўкаў. А для тых, хто, як Галіна Барэйша, хоча прадаваць з аўтамабіля, прадугледжана 20 месцаў на пляцоўцы. Акрамя таго, за гэтай катэгорыяй гандляроў замацаваны 4 месцы ў зале для продажу саленняй і кашанай капусты і стожкі ж — у мясных радах. І толькі калі да дзесяці гадзін там не аб'явіліся «калгаснікі», гэтым месцы могуць заняць індывідуальныя прадпрымальнікі, якія скупляюць жывёлу ў сялян. Праўда, ужо не на льготных умовах (для «калгасніка» дзейнічае дзесяціпрацэнтная зніжка па аплаце за месца, а на агульных падставах.

Але вернемся да размовы з Галінай Мікалаеўнай. Жанчына працуе санітаркай, і да апошняга часу яе зарплата складала 700—800 тысяч рублёў. Разам такі, што суткі на працы — тое дома, і таму усё магчымацца раз, а тое ў двойчы на тыдзень прыязджаць на рынак і палішшаць матэрыяльнае становішча дзякуючы прадукцыі з прысядзібнага ўчастка, што каля башкоўскага дома ў вёсцы Чашчуляны. На плошчы ў 67 сотак Галіна Барэйша разам з бацькамі, з дапамогай сына, дацкі і зяця вырошчывае, акрамя ўсялякага агароднінай, яшчэ і бульбу, памідоры, агуркі. Ураджай дзюхо апошніх культур, зразумела, ужо рэалізаваны, а бульба, якая ў гэтым сезоне на дзіва танная, чакае вясны. Насенне выка-

Лёзенскі раён.

ПРЫСЯДЗІБНАЯ ЗЯМЛЯ: КЛОПАТ АЛЬБО ВЫГАДА?

Дадатковая «капейка» лішняй не бывае

Для **Галіны Барэйшы**, якая гандлюе сваёй сельгаспрадукцыяй на Цэнтральным рынку ў Гродне, выгада відавочна.
— Той дзень яна, як звычайна, заехала (сама за рулём) на тэрыторыю рынку, побач з легкавіком паставіла «пляжыны» парасон і пад ім, у якасці прылаўка, паставіла столік з таварамі: яблычкамі, морквай, буркамамі, цыбуляй, капустай. Таварны выгляд — проста чужоўны!
— Паўна, фермерскую гаспадарку маеце? — цікаўлюся.
— Ды не, калгасніца я, — адказвае Галіна Мікалаеўна.
Аказваецца, калгаснік тут, на рынку, называць тых, хто гандлюе прадукцыяй з уласных падсобных гаспадарак. І непрыемнага адцення, нейкай знявагі ў гэтым няма. Адсутнічае і праблема з месцамі для тых, хто гандлюе прадукцыяй з уласных сотак.
— Яшчэ ніхто не скардзіўся, што прыхаў да нас і не было магчымасці гандляваць, стараемся задаволіць усіх ахвотных, — кажа дырэктар Цэнтральнага рынку **Сяргей Дамбіцкі**.
Для людзей, якія гандлююць сваёй агароднінай і садавінай (пры наяўнасці адпаведнай даведкі з сельсаветаў), арамула, пасяра санітарнага кантролю), на рынку забранавана 120 стацыянарных прылаўкаў. А для тых, хто, як Галіна Барэйша, хоча прадаваць з аўтамабіля, прадугледжана 20 месцаў на пляцоўцы. Акрамя таго, за гэтай катэгорыяй гандляроў замацаваны 4 месцы ў зале для продажу саленняй і кашанай капусты і стожкі ж — у мясных радах. І толькі калі да дзесяці гадзін там не аб'явіліся «калгаснікі», гэтым месцы могуць заняць індывідуальныя прадпрымальнікі, якія скупляюць жывёлу ў сялян. Праўда, ужо не на льготных умовах (для «калгасніка» дзейнічае дзесяціпрацэнтная зніжка па аплаце за месца, а на агульных падставах.

Але вернемся да размовы з Галінай Мікалаеўнай. Жанчына працуе санітаркай, і да апошняга часу яе зарплата складала 700—800 тысяч рублёў. Разам такі, што суткі на працы — тое дома, і таму усё магчымацца раз, а тое ў двойчы на тыдзень прыязджаць на рынак і палішшаць матэрыяльнае становішча дзякуючы прадукцыі з прысядзібнага ўчастка, што каля башкоўскага дома ў вёсцы Чашчуляны. На плошчы ў 67 сотак Галіна Барэйша разам з бацькамі, з дапамогай сына, дацкі і зяця вырошчывае, акрамя ўсялякага агароднінай, яшчэ і бульбу, памідоры, агуркі. Ураджай дзюхо апошніх культур, зразумела, ужо рэалізаваны, а бульба, якая ў гэтым сезоне на дзіва танная, чакае вясны. Насенне выка-

рыстоўваюць і ўласнае, апрабаванае на практыцы, і ў надзеянага, ужо правэранага пастаўшчыка купляюць. А што тычыцца яблычкаў, дык тут, як кажа Галіна Барэйша, галоўны спецыяліст — бацька. Прычым асабіла ўвага надаецца умовам захоўвання пладоў: акрамя іх, у падвале больш нічога не трымаюць.
Вось так, сямейнай талакой, і працуюць на сваіх сотках. У выніку і сабе хапае, і на продаж. Тым больш што да рынку ўсё 6 кіламетраў, і транспартныя выдаткі не надта вялікія. Раз на раз не выпадае, аднак (з улікам платы за гандлёвае месца і правядзення аналізу ў санітарнай лабараторыі) удаецца зарабіць 200, а то і 250 тысяч рублёў за дзень. Праўда, гэта з дапамогай яблычкаў. Калі ж яны заканчацца, то даход толькі ад агароднінай будзе значна меншым. Але ж дадаткова капейка, лічыць Галіна Мікалаеўна, усё роўна не бывае лішняй.

А **Юрыя** (сваё прызвічанне ён прасіў не называць) настрой быў не надта аптымістычны. Гандлюе ён праз аднаго «бусе», дзе і знаходзіцца агародніна — таксама, як і ў суседзі, яна цалкам адпавядае неабходным нормам па колькасці нітратў, іншым санітарным патрабаванням і, зноў жа, мае выгадны таварны выгляд. Асартымент вельмі шырокі, за выключэннем хіба што памідораў, ад якіх Юрый сёлета адмовіўся — прыкавалі.
Калі для Галіны Мікалаеўнай даход ад вырошчвання агароднінай — дадатковы да зарплаты, то Юрыў з сям'ёй толькі гэтым і займаецца. У яго і зямлі больш (прыкладна паўтара гектара, у нас тым ліку цяльня), і аб'ём прадукцыі, таварааборот большы. Хоць адсюль не толькі выгада, але і праблемы.

— Укладваем ва ўраджай вельмі шмат, аднак пры такіх цэнах на наш тавар... Калі капуста была на 800 рублёў, то увогуле ў мінусе ішла. Па тысячах стала — не разбагацееш, але на хлеб з маслам хопіць. А цэны на шмат што іншае растуць... Напрыклад, задняе кола ў «бусе» памяняць — 100 долараў. Колькі мне трэба на гэту суму ўсёго прадаць?.. Альбо цэны на насенне? Калі ў валіцце, то за апошні год яны не змяніліся, але ж у беларускіх рублях дынаміка вядома якая. Чаго не скажаж пра кошт агароднінай. Восі цяпер і хвалююся: ці хопіць грошай на закупку насення пад будучы ўраджай? У крайнім выпадку пасеем выключна беларускім, — разважае Юрый.
— А што, нельга абыйсці без замежнага насення? Чаму не айчынае?
— На мой погляд, наша па шэрагу пазіцыі пакуль не адпавядае еўрапей-

скаму ўзроўню. Морква, напрыклад, недацягае. Ды і «чыціні сорту», які бы мовіць, няма — часта трапляе жоўтая, кармавая. У агурку не такі выгляд, каб прывабіць пакупнікоў, якіх ужо прывучылі да добрага. А квяцістая капуста? Я не ведаю ніводнага добрага беларускага гатунку... Лічу, што ў гэтым кірунку, па селекцыі гатункаў, слаба ў нас працуюць.
Дарэчы, летам у Юрыя з'явілася жаданне пашырыцца: больш зямлі — больш абарот прадукцыі. Цяпер жа дадатковую зямлю ён можа і не ўзяць.
...
Летась, зацяворажычы Праграму развіцця і падтрымкі ўласных падсобных гаспадарак, Гродзенскі абласны Савет дэпутатаў вырашыў: «Для работнікаў сельгасгапсадарчых арганізацый і сацыяльнай сферы ўсталяваць адзінны асаблівы апрацоўчы прысядзібны ўчастак, пасады сельгаскультуры ў палях севазаварту, нарыхтоўкі кармоў і іншых відах работ».
— Дагтуль практыкавалася рознае стаўленне да спецыялістаў СВК з аднаго боку і настайнікуў, медыкаў, работнікаў культуры — з другога. Цяпер, мяркую, знойдзена разумнае рашэнне, — перакананы старшыня **Гродзенскага абласнога Савета дэпутатаў Андрэй Навумовіч**.
— Яно выконваецца? — пытаюся.
— У цэлым — так, новы падыход становіцца нормай. А мясцовыя ўлады павінны трымаць гэта пад кантролем. Акрамя таго, абласная праграма рэкамендуе сельгасгапсадарчым прадпрыемствам аказваць насельніцтву паслугі не толькі па пасады бульбы, але і па арацоўцы ад каладарскага жука (аднаразова) і фітафары (трохразова) — па зааверджаных цэнах, але не дражэй за сабекошт гэтых работ. І яшчэ адна мера падтрымкі — выдзяленне сямлян, якія трымаюць жывёлу, сена і саломы ў выглядзе рулонаў і, па магчымасці, з дастайка. З аплатай альбо без — вырашае праўленне сельгаскааператыва ў залежнасці ад фінансаванага статусу.

Раману Макарычу з вёскі Багущоўка Гродзенскага раёна, былому задыжніку калгаснага ўчастка, а цяпер пенсіянеру прысядзібнага ўчастка падалася мала, і ён яшчэ тры гектары замлі ўзяў у арэнд. Сёння ў Рамана Станіславава, якому дапамагаюць жонка, сын і дачка — чатыры каровы, пара цялят, пяць свінамацяк, дваццаць парасят, а таксама калы трыяці куркі. Есць трактар, грузавік і УАЗік. Хэніка, так бы мовіць, зусім не першай маладосці, але служыць спраўна.
Найбольшы даход Макарычым прыносіць ранняя цяпльнааградуна. Ды і ў мясной, малочнай «галінах» сваёй

Некалькі гадоў яны сенаць кукурузу для свайго маленькага статка. Сялёта кукуруза вырастае добрая. Але ўбраць яе змалгі вельмі позна, бо камбайн з мясцовай гаспадаркі выдзелілі толькі пасля ўпакоў пагубы сельгаспрадпрыемства. Цяпер гэтая паслуга каштуе ятантана. А ў выніку кукуруза перастаяла і ў яме літаральна гарыць.
А яшчэ большая бяда для іх, як і для іх адзінаго суседа — дарога. Гэтую дарогу даўно аблюбавалі кіроўчы вялікагрузных аўтамабіляў, якія хочучь а'б'ехаць пункт збору аплаты за праезд па трасе Брэст—Мазыра «Федзьякавічы». Яны бссарома збочваюць з трасы і грукочы коламі, аж хата трасецца. А пыл уздымаюць — задыхнуцца можна. Дайшло да таго, што аднойчы Мікіцок хацеў перашкодзіць дарожнікам, якія папраўлялі дарогі, грэйдаваць гэты ўчастак. На яго думку, чым горшая будзе дарога, тым менш знойдзецца ахвотных па ёй ехаць. Яшчэ адно выйсце гаспадары бачыць у тым, каб заасфальтаваць ўчастак насупраць хаты, тады пылу будзе менш. Але для гэтага патрэбны немалыя сродкі.
Пра кіраўніка мясцовай улады Ганну Шкарупі, пра яе ўважліваць да праблем людзей, мільніцкія гаспадары гаварылі з вялікай повагай.
— Вось пра каго варта пісаць, — скажаў гаспадар. — Усё жыццё тут працуюць, а такога кіраўніка сельскай улады яшчэ не было. А што пра нас казаць? Працуем ад цямна да цямна, дзеці падтрымліваем. Але ж для таго і жыве чалавек, каб працаваць.
Святлана ЯСКЕВІЧ.

Жабінкаўскі раён.

На скарывжанні думак

156 тысяч гаспадар падсобных сельгаспадаркаў вырабляюць на Гродзеншчыне 23% валавой сельгасгаспадарчай прадукцыі

гаспадаркі яны маюць выгаду. Дарэчы, акрамя іх і яшчэ адной сямі, ніхто ў Багущоўцы карову ўжо не трымае. Абуза? Прычым тэндэнцыя штогодавога скарачэння каровы на ўласных падворках, нягледзячы на стымуляваныя грошавымі прэміямі і каштоўнымі падарункамі лепшых малаказдацчыкаў і малаказборшчыкаў, назіраецца ў вобласці амаль паўсюдна. Гэта ўспрымаецца як аб'ектыўная рэальнасць, вынік скарачэння, старэння высвокага насельніцтва, міграцыі працаздольных. Ды і прадацца малочная прадукцыя ва ўсіх крамах.
А з іншага боку, есць і суб'ектыўныя недаропароўкі. На думку **старшыні Воранаўскага раённага Савета дэпутатаў Святаслава Конана**, не ўсюды на належных узроўні дапамагалі падсобным гаспадаркам. У прыватнасці, яшчэ быўе практыка выдзялення ім сена з гаспадарчых апрацоўчых частак, пасады сельгаскультуры ў палях севазаварту, нарыхтоўкі кармоў і іншых відах работ».
— Дагтуль практыкавалася рознае стаўленне да спецыялістаў СВК з аднаго боку і настайнікуў, медыкаў, работнікаў культуры — з другога. Цяпер, мяркую, знойдзена разумнае рашэнне, — перакананы старшыня **Гродзенскага абласнога Савета дэпутатаў Андрэй Навумовіч**.
— Яно выконваецца? — пытаюся.
— У цэлым — так, новы падыход становіцца нормай. А мясцовыя ўлады павінны трымаць гэта пад кантролем. Акрамя таго, абласная праграма рэкамендуе сельгасгапсадарчым прадпрыемствам аказваць насельніцтву паслугі не толькі па пасады бульбы, але і па арацоўцы ад каладарскага жука (аднаразова) і фітафары (трохразова) — па зааверджаных цэнах, але не дражэй за сабекошт гэтых работ. І яшчэ адна мера падтрымкі — выдзяленне сямлян, якія трымаюць жывёлу, сена і саломы ў выглядзе рулонаў і, па магчымасці, з дастайка. З аплатай альбо без — вырашае праўленне сельгаскааператыва ў залежнасці ад фінансаванага статусу.

Раману Макарычу з вёскі Багущоўка Гродзенскага раёна, былому задыжніку калгаснага ўчастка, а цяпер пенсіянеру прысядзібнага ўчастка падалася мала, і ён яшчэ тры гектары замлі ўзяў у арэнд. Сёння ў Рамана Станіславава, якому дапамагаюць жонка, сын і дачка — чатыры каровы, пара цялят, пяць свінамацяк, дваццаць парасят, а таксама калы трыяці куркі. Есць трактар, грузавік і УАЗік. Хэніка, так бы мовіць, зусім не першай маладосці, але служыць спраўна.
Найбольшы даход Макарычым прыносіць ранняя цяпльнааградуна. Ды і ў мясной, малочнай «галінах» сваёй

не выключна гэтымі сродкамі, але і з дапамогай сямлян, якія трымаюць жывёлу, сена і саломы ў выглядзе рулонаў і, па магчымасці, з дастайка. З аплатай альбо без — вырашае праўленне сельгаскааператыва ў залежнасці ад фінансаванага статусу.
Раману Макарычу з вёскі Багущоўка Гродзенскага раёна, былому задыжніку калгаснага ўчастка, а цяпер пенсіянеру прысядзібнага ўчастка падалася мала, і ён яшчэ тры гектары замлі ўзяў у арэнд. Сёння ў Рамана Станіславава, якому дапамагаюць жонка, сын і дачка — чатыры каровы, пара цялят, пяць свінамацяк, дваццаць парасят, а таксама калы трыяці куркі. Есць трактар, грузавік і УАЗік. Хэніка, так бы мовіць, зусім не першай маладосці, але служыць спраўна.
Найбольшы даход Макарычым прыносіць ранняя цяпльнааградуна. Ды і ў мясной, малочнай «галінах» сваёй

Такі вось гістарычны вопыт на сучасны лад.
Барыс ПРАКОПЧЫК.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТЫХ АУКЦИОНОВ ПО ПРОДАЖЕ ЗЕМЕЛЬНЫХ УЧАСТКОВ В ЧАСТНУЮ СОБСТВЕННОСТЬ ДЛЯ СТРОИТЕЛЬСТВА И ОБСЛУЖИВАНИЯ ЖИЛОГО ДОМА

Организатор аукциона: Коммунальное консалтинговое унитарное предприятие «Витебский областной центр маркетинга», 210015, г. Витебск, проезд Гоголя, дом 5

№ лота	Кадастровый номер, площадь и адрес земельного участка, функциональное назначение земельного участка	Возможности подведения инженерных коммуникаций. Ограничения использования земель	Начальная цена земельного участка (бел. руб.)	Размер задатка и реквизиты для его внесения
1	Земельный участок с кадастровым номером 22128810101000106 площадью 0,1651 га, расположенный по адресу: Витебская обл., Витебский р-н, Октябрьский с/с, д. Шапуря, ул. Штирхова, 2А, для строительства и обслуживания жилого дома	Возможности подведения централизованного газоснабжения. Участок находится в радиусе до 500 метров от центра населенного пункта. Ограничений в использовании нет	13 424 610	1342460 бел. руб. по р/с 3600314110010 в ф-ле № 201 ОАО «АСБ Беларусьбанк», код 259, УИП 300962400, код платежа 04901, получатель платежа Октябрьский сельский исполнительный комитет
2	Земельный участок с кадастровым номером 22128810101000107 площадью 0,1816 га, расположенный по адресу: Витебская обл., Витебский р-н, Октябрьский с/с, д. Шапуря, ул. Штирхова, 2Б, для строительства и обслуживания жилого дома	Возможности подведения централизованного газоснабжения. Участок находится в радиусе до 500 метров от центра населенного пункта. Ограничений в использовании нет	14 766 260	1476620 бел. руб. по р/с 3600314110010 в ф-ле № 201 ОАО «АСБ Беларусьбанк», код 259, УИП 300962400, код платежа 04901, получатель платежа Октябрьский сельский исполнительный комитет
3	Земельный участок с кадастровым номером 221288109601000395 площадью 0,1922 га, расположенный по адресу: Витебская обл., Витебский р-н, Октябрьский с/с, д. Сокольников, ул. Мирная, 14, для строительства и обслуживания жилого дома	Возможности подведения централизованного газо- и водоснабжения. Ограничений в использовании нет	41 310 480	41310480 бел. руб. по р/с 3600314110010 в ф-ле № 201 ОАО «АСБ Беларусьбанк», код 259, УИП 300962400, код платежа 04901, получатель платежа Октябрьский сельский исполнительный комитет

Дата, время и место проведения аукциона: 27.02.2012 15:00 по адресу: г. Витебск, проезд Гоголя, 5 в ККУП «Витебский областной центр маркетинга». Прием документов начинается 25.01.2012 в 8:30 и заканчивается 21.02.2012 в 17:30 по адресу: г. Витебск, проезд Гоголя, 5, в ККУП «Витебский областной центр маркетинга».

Земельный участок с кадастровым номером 221284806101000210 площадью 0,1506 га, расположенный по адресу: 1 Витебская обл., Витебский р-н, Летичинский с/с, а/п. Кировская, ул. Железнодорожная, д. 27, для строительства и обслуживания одноквартирного жилого дома	Возможности подведения централизованного газоснабжения. Ограничения: водоохранная зона водного объекта в виде прибрежной полосы (пруд № 13)	28 403 434
Земельный участок с кадастровым номером 22128370101000047 площадью 0,1618 га, расположенный по адресу: 2 Витебская обл., Витебский р-н, Куринский с/с, д. Жорданы, ул. Центральная, д. 37, для строительства и обслуживания одноквартирного жилого дома	Коммуникации отсутствуют. Ограничения: водоохранная зона водного объекта (озеро Вымино), охранный зона линии электропередач напряжением до 1000 В	3 389 710

Дата, время и место проведения аукциона: 28.02.2012 в 15:00 по адресу: г. Витебск, проезд Гоголя, 5 в ККУП «Витебский областной центр маркетинга». Прием документов начинается 25.01.2012 в 8:30 и заканчивается 22.02.2012 в 17:30 по адресу: г. Витебск, проезд Гоголя, 5, в ККУП «Витебский областной центр маркетинга».

Заявления на участие в торгах со всеми необходимыми документами принимаются в рабочие дни с 8.30 до 17.30 по адресу: г. Витебск, проезд Гоголя, 5, в ККУП «Витебский областной центр маркетинга». Условие инженерного развития инфраструктуры застраиваемой территории отсутствуют. Инженерные коммуникации и сооружения на земельных участках отсутствуют.
Победитель аукциона (pretendent на покупку) обязан:
— подписать протокол аукциона в день проведения аукциона, в течение 10 рабочих дней внести плату за земельный участок и возместить затраты на организацию и проведение аукциона, расходы, связанные с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения на расчетный счет, указанный в протоколе аукциона. Информация о затратах, порядке и сроках их возмещения по каждому объекту (лоту), составляемому на аукцион, доводится до сведения участников до начала проведения аукциона по каждому объекту (лоту), составляемому на аукцион;
— осуществлять в двухмесячный срок государственную регистрацию права собственности на земельный участок; получить в установленном порядке техническую документацию и разрешение на строительство жилого дома, занять (освоить) земельный участок не позднее одного года после получения свидетельства (удостоверения) о государственной регистрации права собственности на него.
1. Для участия в аукционе приглашаются граждане Республики Беларусь. Граждане должны подать заявление об участии в аукционе и подписать соглашение с организатором аукциона. К заявлению прилагается заверенная копия платежного поручения о внесении задатка, а также: — копия документа, содержащего его идентификационные данные, без нотариального засвидетельствования;
— представителем гражданина — нотариально удостоверенная доверенность.
2. Прием документов на участие в аукционе гражданами Республики Беларусь предьявляют паспорт гражданина Республики Беларусь, а представители граждан — документ, удостоверяющий личность.
Аукцион состоится при наличии не менее 2-х участников. Торги продолжаются до тех пор, пока по None одной объявленной аукционистом цене аукционным номер поднят только один участник аукциона. Аукционист называет последнюю цену и номер данного участника трижды и объявляет предмет аукциона проданным, а участника аукциона — победителем. В случае, если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявлены на участие в нем только только одним участником, предмет аукциона подается данному участнику при его согласия по начальной цене, увеличенной на 5 процентов. Участнику, не выигравшему торги, задаток возвращается в течение пяти рабочих дней со дня проведения аукциона. Граждане, желающие участвовать в аукционе в отношении нескольких земельных участков, вносят